RELATIONS

Agreement Between the

UNITED STATES OF AMERICA

and AFGHANISTAN

Signed at Kabul May 2, 2012

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966 (80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

". . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof."

AFGHANISTAN

Relations

Agreement signed at Kabul May 2, 2012;
Entered into force July 4, 2012.

ENDURING STRATEGIC PARTNERSHIP AGREEMENT
BETWEEN
THE UNITED STATES OF AMERICA
AND
THE ISLAMIC REPUBLIC OF AFGHANISTAN

I. PREAMBLE

The Islamic Republic of Afghanistan ("Afghanistan") and the United States of America ("United States") have partnered closely since 2001 to respond to threats to international peace and security and help the Afghan people chart a secure, democratic, and prosperous future. As a result, Afghanistan is now on a path towards sustainable self-reliance in security, governance, economic and social development, and constructive partnership at the regional level.

The Parties express their appreciation for the November 2011 Traditional Loya Jirga, which declared: "Emphasizing the need to preserve the achievements of the past ten years, respect the Afghan Constitution, women's rights, freedom of speech, and taking into consideration the prevailing situation in the region, strategic cooperation with the United States of America, which is a strategic ally of the people and government of Afghanistan, is considered important in order to ensure political, economic and military security of the country. Signing a strategic cooperation document with the United States conforms with the national interest of Afghanistan and is of significant importance...When signing this document Afghanistan and the United States must be considered as two sovereign and equal countries", in accordance with the Charter of the United Nations.

Emphasizing their shared determination to further advance the Afghan people's desire for a stable and independent Afghan state, governed on the basis of Afghanistan's Constitution and shared democratic values, including respect for the fundamental rights and freedoms of all men and women, Afghanistan and the United States ("the Parties") commit to strengthen long-term strategic cooperation in areas of mutual interest, including: advancing peace, security, and reconciliation; strengthening state institutions; supporting Afghanistan's long-term economic and social development; and encouraging regional cooperation. Recognizing the continued relevance of their commitments at the 2010 London and Kabul Conferences, as well as the 2011 Bonn Conference, the Parties affirm their resolve to strengthen Afghanistan's institutions and governance capacity to advance such areas of long-term strategic cooperation.

Cooperation between Afghanistan and the United States is based on mutual respect and shared interests – most notably, a common desire for peace and to strengthen collective efforts to achieve a region that is economically integrated, and no longer a safe haven for al-Qaeda and its affiliates.

Afghanistan and the United States go forward in this partnership with confidence because they are committed to seeking a future of justice, peace, security, and opportunity for the Afghan people.

Respect for the sovereignty and equality of states constitutes the foundation of this partnership.

Respect for the rule of law, as well as the sound and transparent adherence to Afghanistan's Constitution and all other operative laws, reinforces its foundation. The Parties reaffirm their strong commitment to the sovereignty, independence, territorial integrity and national unity of Afghanistan.

Accordingly, the Parties agree to the following:

II. PROTECTING AND PROMOTING SHARED DEMOCRATIC VALUES

1. The Parties agree that a strong commitment to protecting and promoting democratic values and human rights is a fundamental aspect of their long-term partnership and cooperation.

2. Underscoring the central importance of the values and principles of the Afghan Constitution, Afghanistan reaffirms its strong commitment to inclusive and pluralistic democratic governance, including free, fair, and transparent elections in which all the people of Afghanistan participate freely without internal or external interference. Reaffirming its commitments made at the 2011 Bonn Conference, Afghanistan shall strengthen and improve its electoral process.

3. Afghanistan reaffirms its commitment to protecting human and political rights under its Constitution and international obligations, including the International Covenant on Civil and Political Rights. In this regard, Afghanistan shall strengthen the integrity and capacity of its democratic institutions and processes, including by taking tangible steps to further the efficiency and effectiveness of its three branches of state, within its unitary system of government, and supporting development of a vibrant civil society, including a free and open media.

4. Afghanistan reaffirms its commitment to ensuring that any kind of discrimination and distinction between citizens of Afghanistan shall be forbidden, and ensuring the rights and freedoms that are guaranteed to all Afghans under Afghan law and the Afghan Constitution. Consistent with its Constitution and international obligations, Afghanistan shall ensure and advance the essential role of women in society, so that they may fully enjoy their economic, social, political, civil and cultural rights.

III. ADVANCING LONG-TERM SECURITY

1. The Parties reaffirm that the presence and operations of the U.S. forces in Afghanistan since 2001 are aimed at defeating al-Qaeda and its affiliates. The Parties acknowledge the great sacrifices and suffering that the Afghan people have endured in the struggle against terrorism and the continued threats to their desire for peace, security and prosperity. The Parties also pay tribute to the sacrifices made by the people of the United States in this struggle.

2. In order to strengthen security and stability in Afghanistan, contribute to regional and international peace and stability, combat al-Qaeda and its affiliates, and enhance the ability of Afghanistan to deter threats against its sovereignty, security, and territorial integrity, the Parties shall continue to foster close cooperation concerning defense and security

arrangements, as may be mutually determined.

a. The Parties' respective obligations under this Agreement, and any subsequent arrangements, are without prejudice to Afghan sovereignty over its territory, and each Party's right of self-defense, consistent with international law.

b. The Parties shall, subject to their internal procedures, initiate negotiations on a Bilateral Security Agreement. Negotiations should begin after the signing of this Strategic Partnership Agreement, with the goal of concluding within one year a Bilateral Security Agreement to supersede the *Agreement regarding the Status of United States Military and Civilian Personnel of the U.S. Department of Defense Present in Afghanistan in connection with Cooperative Efforts in Response to Terrorism, Humanitarian, and Civic Assistance, Military Training and Exercises, and Other Activities* (2003), and other such related agreements and understandings that are mutually determined to be contrary to the provisions of the Bilateral Security Agreement.

c. The conduct of ongoing military operations shall continue under existing frameworks, which include the *Memorandum of Understanding on the Transfer of U.S. Detention Facilities (2012)* and the *Memorandum of Understanding on the Afghanization of Special Operations (2012),* until superseded by the Bilateral Security Agreement or other arrangements, as mutually determined. This obligation is without prejudice to the status, commitments, and understandings of those frameworks, until superseded as noted above.

3. To help provide a long-term framework for mutual security and defense cooperation, the United States shall designate Afghanistan a "Major Non-NATO Ally."

4. The Parties underscore their strong support for Afghan efforts towards peace and reconciliation.

    a. The necessary outcomes of any peace and reconciliation process are for individuals and entities to: break ties with al-Qaeda; renounce violence; and abide by the Afghan Constitution, including its protections for all Afghan women and men.

    b. Afghanistan affirms that in all state actions and understandings with regard to peace and reconciliation, it shall uphold the values of the Afghan Constitution.

5. Beyond 2014, the United States shall seek funds, on a yearly basis, to support the training, equipping, advising, and sustaining of the Afghan National Security Forces (ANSF), so that Afghanistan can independently secure and defend itself against internal and external threats, and help ensure that terrorists never again encroach on Afghan soil and threaten Afghanistan, the region, and the world.

    a. Such support should: (1) help build appropriate capabilities reflecting the

evolving nature of mutually-recognized threats to Afghan stability; (2) support efforts to help the Afghan State attain a sustainable security structure; and (3) strengthen the capacity of security institutions of Afghanistan.

b. A U.S-Afghanistan Working Group on Defense and Security, established under the framework of this Agreement, shall undertake regular assessments of the level of threat facing Afghanistan, as well as the country's security and defense requirements, and make specific recommendations about future cooperation in this field to the Bilateral Commission.

c. Assistance to the ANSF should have the goal of being consistent with NATO standards and promote interoperability with NATO forces.

d. The Parties further call on NATO member states to sustain and improve Afghan security capabilities beyond 2014, by taking concrete measures to implement the *Declaration by NATO and the Government of the Islamic Republic of Afghanistan on an Enduring Partnership* concluded at the November 2010 NATO Lisbon Summit.

6. Afghanistan shall provide U.S. forces continued access to and use of Afghan facilities through 2014, and beyond as may be agreed in the Bilateral Security Agreement, for the purposes of combating al-Qaeda and its affiliates, training the Afghan National Security Forces, and other mutually determined missions to advance shared security interests.

    a. The United States emphasizes its full respect for the sovereignty and independence of Afghanistan. It reaffirms its commitment to the *Inteqal* framework, and a transition to full Afghan security responsibility. It further reaffirms that it does not seek permanent military facilities in Afghanistan, or a presence that is a threat to Afghanistan's neighbors.

    b. The United States further pledges not to use Afghan territory or facilities as a launching point for attacks against other countries.

    c. The nature and scope of the future presence and operations of U.S. forces in Afghanistan, and the related obligations of Afghanistan and the United States, shall be addressed in the Bilateral Security Agreement.

7. The Parties shall enhance information and intelligence sharing to counter common threats, including terrorism, narcotics trafficking, organized crime, and money laundering.

8. The Parties also underscore their support to improve regional security cooperation and coordination. The Parties affirm that the production, trafficking, and consumption of illicit narcotics poses a major threat to ensuring security and the formation of a licit Afghan economy, as well as to regional security and a healthy world. They are determined to cooperate in Afghanistan, the region, and the world to eliminate this threat.

9. Recognizing that the stability of Afghanistan would contribute to the development and stability of South-Central Asia, the United States affirms that it shall regard with grave concern any external aggression against Afghanistan. Were this to occur, the Parties shall hold consultations on an urgent basis to develop and implement an appropriate response, including, as may be mutually determined, political, diplomatic, economic, or military measures, in accordance with their respective constitutional procedures.

IV. REINFORCING REGIONAL SECURITY AND COOPERATION

1. The Parties agree on the importance of Afghanistan having cooperative and friendly relations with its neighbors, and emphasize that such relations should be conducted on the basis of mutual respect, non-interference, and equality. They call on all nations to respect Afghanistan's sovereignty and territorial integrity, and to refrain from interfering in Afghanistan's internal affairs and democratic processes.

2. With a view to the importance of regional cooperation for the consolidation of security in the region, the Parties shall undertake earnest cooperation with the countries of the region, regional organizations, the United Nations, and other international organizations on mutually recognized threats, including: terrorist networks; organized crime; narcotics trafficking; and money laundering.

3. To enhance regional stability and prosperity, the Parties shall further cooperate in restoring Afghanistan's historic role as a bridge connecting Central and South Asia and the Middle East by:

    a. building on and facilitating implementation of existing and future regional initiatives, including transit and trade agreements;

    b. strengthening border coordination and management between Afghanistan and its neighbors;

    c. expanding linkages to regional transportation, transit, and energy networks through the realization of projects, including infrastructure, throughout Afghanistan; and

    d. mobilizing international support for regional investments that facilitate Afghanistan's integration with the region.

V. SOCIAL AND ECONOMIC DEVELOPMENT

1. The Parties agree that developing Afghanistan's human and natural resources is crucial to regional stability, sustainable economic growth, and Afghanistan's recovery from more than three decades of war and that Afghanistan will have special, significant and continuing fiscal requirements that cannot be met by domestic revenues in the years following Transition. In this regard, the United States reaffirms its commitment made at the 2011 Bonn Conference to directing financial support, consistent with the Kabul Process, towards Afghanistan's economic development, helping Afghanistan address its continuing budget shortfall to secure

the gains of the last decade, make Transition irreversible, and become self-sustaining.

2. In the economic sphere:

    a. The Parties shall pursue consolidation and growth of a market economy, and long-term cooperation for Afghanistan's sustainable economic growth, taking into consideration Afghanistan's Constitution, as well as its historical and social realities.

    b. Noting Afghanistan's priorities, the United States shall help strengthen Afghanistan's economic foundation and support sustainable development and self-sufficiency, particularly in the areas of: licit agricultural production; transportation, trade, transit, water, and energy infrastructure; fostering responsible management of natural resources; and building a strong financial system, which is needed to sustain private investment.

    c. To encourage trade and private sector development, the Parties shall undertake common efforts to increasingly use the Generalized System of Preferences. Further, to encourage investment, the United States intends to mobilize the Overseas Private Investment Corporation, U.S. Export-Import Bank, and U.S. Trade and Development Agency to encourage U.S. private sector activity in Afghanistan. Afghanistan shall augment its support for the development of its private sector through the relevant Afghan institutions.

    d. The Parties affirm their strong desire that the Afghan people should be the primary beneficiaries of Afghanistan's mineral wealth. The United States shall therefore support Afghanistan's efforts to govern its natural wealth through an accountable, efficient, effective and transparent framework that builds upon and surpasses international best practices.

3. In the social sphere, the Parties shall undertake sustainable joint efforts to help Afghanistan develop its human capacity through:

    a. access to and enhancing the quality of education, including higher education and vocational training in key areas for all Afghans; and

    b. access to basic health services and specialized care, including for women and children.

4. The Parties underscore the crucial importance of the fight against corruption.

    a. The Parties shall fight decisively against all forms of corruption.

    b. The Parties shall devise mechanisms to enhance aid effectiveness and avoid corruption through improved procurement practices, transparency, and accountability.

    c. Afghanistan shall strengthen its anticorruption institutions, and revise and enforce its

laws, as necessary, in accordance with its national and international obligations.

d. Afghanistan further shall safeguard and enhance the Afghan financial system by implementing recommendations from the Financial Action Task Force Asia Pacific Group (FATF/APG) regarding anti-money laundering and combating terrorist financing.

5. The United States and Afghanistan shall continue their cooperation to promote Afghanistan's development, including annual U.S. social and economic assistance to Afghanistan commensurate with the strategic importance of the U.S.-Afghan partnership.

   a. To achieve this goal, the United States shall seek on a yearly basis, funding for social and economic assistance to Afghanistan. The United States also supports Afghanistan's efforts to encourage international investment and support for the Afghan private sector, which is crucial to developing a secure, prosperous, peaceful Afghanistan and region.

   b. Building on its commitments at the 2010 Kabul and London Conferences ("the Conferences"), the United States reiterates its commitment to channel at least 50 percent of such economic and social assistance to Afghanistan through Afghan government budgetary mechanisms. The Parties shall periodically review this commitment, through the Afghanistan-United States Bilateral Commission, established under this Agreement, with the goal of increasing the percentage of assistance channeled through Afghan Government budgetary mechanisms beyond 2012.

   c. The United States also reaffirms its 2010 Kabul Conference commitment to progressively align its development assistance behind Afghan National Priority Programs, as mutually determined by both Parties, with the goal of achieving 80 percent of alignment by the end of 2012. The United States agrees that any development assistance not aligned is to be fully transparent and consulted with the Government of Afghanistan.

   d. These commitments are contingent upon the Afghan government establishing mechanisms and demonstrating agreed-upon progress to ensure financial transparency and accountability, increasing budget expenditures, improving revenue collection, enhancing public financial management systems, and other mutually determined measures of performance and progress, including those committed at the Conferences.

6. The Parties shall strengthen the long-standing relations between their people and civil societies through a range of efforts, including youth and women's initiatives, and cooperation between their universities and institutions of higher education.

7. The United States shall promote exchanges and related activities, which may include initiatives such as the Fulbright Program and International Visitor Leadership Program.

8. The Parties also shall cooperate to support Afghan cultural institutions, and preservation of cultural heritage.

VI. STRENGTHENING AFGHAN INSTITUTIONS AND GOVERNANCE

1. The Parties shall cooperate towards improving the human capacity of Afghanistan's crucial government institutions. U.S. assistance to Afghanistan should be based on the priorities of the Afghan Government and mutually identified needs.

2. Afghanistan shall improve governance by increasing the responsiveness, and transparency of Afghan executive, legislative, and judicial institutions so that they better meet the civil and economic needs of the Afghan people. It shall promote efficiency and accountability at all levels of the government, consistent with Afghan law, and ensure that they provide services according to fair and objectively applied procedures and consistent with national standards for minimum service delivery.

3. The United States shall support the Afghan Government in strengthening the capacity, self-reliance, and effectiveness of Afghan institutions and their ability to deliver basic services.

4. The Parties shall work cooperatively to eliminate "parallel structures," including Provincial Reconstruction Teams and District Stabilization Teams consistent with the *Inteqal* framework.

VII. IMPLEMENTING ARRANGEMENTS AND MECHANISMS

1. To advance cooperation and monitor progress towards implementing this Agreement, the Parties shall establish an Afghanistan-United States Bilateral Commission and associated implementation mechanisms.

    a. The Commission shall be chaired by the respective foreign ministers of Afghanistan and the United States, or their designees, and meet semi-annually in Kabul and/ Washington on a rotational basis.

        i. Preexisting bilateral forums, such as the Afghanistan-United States Bilateral Security Consultative Forum, shall be incorporated into the framework of this new structure.

    b. A Joint Steering Committee shall guide and report to Ministers on the work of standing expert working groups formed to implement this Agreement.

        i. These working groups shall be chaired by relevant ministers, or their designees, and are to constitute a forum for regular, senior-level consultations on issues of mutual concern. These issues include, but are not limited to, advancing long-term security, promoting social, democratic, and economic development, and strengthening Afghan institutions and governance.

c. The Joint Steering Committee should also convene regularly to assess common threats and discuss regional issues of mutual concern.

2. Through the Bilateral Commission, Parties should establish mutually determined levels of support and assistance.

3. Afghanistan and the United States may enter into further arrangements or agreements, as necessary and appropriate, to implement this Agreement, subject to the relevant laws and regulations of both Parties.

VIII. FINAL PROVISIONS

1. This Agreement shall enter into force when the Parties notify one another, through diplomatic channels, of the completion of their respective internal legal requirements necessary for the entry into force of this Agreement. It shall remain in force until the end of 2024. Upon mutual written agreement of the Parties, six months prior to the expiration of the Agreement, it may be renewed for a mutually agreed period. This Agreement may be amended or terminated by mutual written agreement of both Parties at any time, and either Party may provide written notice to the other of its intent to terminate this Agreement, which shall be effective one year after the date of such notification.

2. All actions taken under this Agreement shall be consistent with the Parties' respective commitments and obligations under international law. Cooperation under this Agreement is subject to the relevant laws and regulations of the respective Parties, including applicable appropriations laws.

3. Any disputes with respect to implementation of this Agreement shall be settled through diplomatic consultations between the Parties.

Signed in duplicate by the Presidents of the Islamic Republic of Afghanistan and the United States of America on this 2nd day of the month of May, in the year 2012, in the city of Kabul, in the Pashto, Dari and English languages, each text being equally authentic.

For the United States of America:	**For the Islamic Republic of Afghanistan:**

موافقتنامه همکاری های درازمدت ستراتژیک
میان
ایالات متحده امریکا
و
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

بخش اول: دیباچه

دولت جمهوری اسلامی افغانستان (از این پس افغانستان) و دولت ایالات متحده امریکا (ازاین پس ایالات متحده) از سال 2001 (1380 هجری شمسی) بدینسیو در همکاری نزدیک به منظور دفع تهدید های متوجه صلح و امنیت جهانی و به هدف کمک به مردم افغانستان برای تأمین آینده با امن، دیموکراتیک و شکوفا ، قرار داشته اند که حاصل آن امروز قرار گرفتن افغانستان در مسیر خود کفایی پایدار در امنیت، حکومت داری و توسعه اجتماعی و اقتصادی، و همکاری سازنده در سطح منطقه می باشد.

طرفین مراتب قدردانی شان را از توصیه های لویه جرگه عنعنوی ماه نوامبر سال 2011 (ماه عقرب سال 1390) که در بخشی از آن چنین آمده است، ابراز میدارند:
" با تأکید روی نیاز به حفظ دستآوردهای ده سال گذشته، احترام به قانون اساسی افغانستان، حقوق زنان و آزادی بیان و با در نظرداشت وضعیت حاکم در منطقه، همکاری های ستراتیژیک با ایالات متحدهٔ امریکا، که یک دوست ستراتیژیک نظام و مردم افغانستان می باشد؛ به منظور تأمین امنیت سیاسی، اقتصادی و نظامی کشور ضروری پنداشته می شود. امضای سند همکاری های ستراتیژیک با ایالات متحدهٔ امریکا در همنوایی با منافع ملی افغانستان بوده و از اهمیت زیادی برخوردار است،....در امضای این سند، افغانستان و امریکا- طبق منشور سازمان ملل متحد- به عنوان دو کشور مستقل و مساوی شناخته میشوند"

با تأکید بر اراده مشترک شان جهت تحقق هرچه بیشتر آرزوی مردم افغانستان برای دستیابی به یک دولت با ثبات، مستقل مبتنی بر قانون اساسی این کشور و ارزش های مشترک دیموکراتیک، به شمول احترام به حقوق و آزادی های اساسی همه زنان و مردان ، افغانستان و ایالات متحده امریکا (از این پس طرفین) تعهد مینمایند تا همکاری دراز مدت ستراتیژیک

خویش را در ساحات مشترک مورد علاقه به شمول تحکیم صلح، امنیت و مصالحه ملی؛ تقویت نهادهای دولتی؛ حمایت از توسعه اقتصادی و اجتماعی درازمدت افغانستان و تشویق همکاری منطقوی تقویت کنند. با رعایت اهمیت مداوم تعهدات شان در کنفرانس های سال 2010 در کابل و لندن (کنفرانس لندن در سال 1388 و کنفرانس کابل در سال 1389) و همچنین کنفرانس بُن 2011 (1390) ، طرفین بر اراده خویش مبنی بر تقویت نهاد های دولت افغانستان و ظرفیت حکومتداری به هدف گسترش همکاری درازمدت ستراتیژیک در ساحات یاده شده، تأکید مینمایند.

همکاری میان افغانستان و ایالات متحده بر بنیاد احترام متقابل و منافع مشترک، بخصوص مبتنی بر تحقق آرزوی دو طرف برای صلح استوار می باشد. هدف این همکاری همانا تقویت تلاش های جمعی برای داشتن منطقه ای می باشدکه در آن همگرایی اقتصادی تحقق یافته و دیگر پناه گاه امنی برای القاعده و گروه های وابسته به آن نباشد.

افغانستان و ایالات متحده با اعتماد و تعهد به اینکه می توانند، با توسل به این موافقتنامه یک آینده مبتنی بر عدالت، صلح و امنیت و فرصت های لازم را برای مردم افغانستان فراهم آورند به این همکاری می پردازند.

احترام به حاکمیت ملی و برابری دولت ها تهداب این همکاری را تشکیل می دهد. احترام به حاکمیت قانون و همچنین رعایت صریح و روشن قانون اساسی و تمامی قوانین نافذه افغانستان بنیاد های این همکاری را قوت می بخشند. طرفین بر تعهد نیرومند شان به حاکمیت ملی، استقلال، تمامیت ارضی و وحدت ملی افغانستان، مجدداً تأکید میدارند.

با در نظر داشت موارد یاد شده، طرفین بر موارد زیر توافق می کنند:

بخش دوم: حفظ و تقویت ارزش های مشترک دیموکراتیک

1. طرفین موافق اند که تعهد استوار به حفظ و تقویت ارزش های دیموکراتیک و حقوق بشر از پایه های بنیادی توافق و همکاری دراز مدت شان می باشد.

2. با تأکید بر اهمیت محوری ارزش ها و اصول قانون اساسی خویش، افغانستان بر تعهدش در راستای حکومت داری فراگیر و کثرت گرا به شمول برگزاری انتخابات آزاد، منصفانه و شفاف به گونه ای که تمامی مردم افغانستان بتوانند در فضای عاری از مداخلات داخلی یا خارجی در آن شرکت کنند، مجدداً تأکید میدارد. با درک تعهداتی که در کنفرانس بُن 2011 (1390) اعلام شد، افغانستان پروسه انتخابات را تقویت و بهبود می بخشد.

3. افغانستان بر تعهدش مبنی بر حمایت حقوق بشری و سیاسی در مطابقت با قانون اساسی و مکلفیت های بین المللی اش به شمول میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، مجدداً تأکید میکند. در این خصوص، افغانستان تمامیت و ظرفیت نهاد ها و پروسه های دیموکراتیک در کشور را با اتخاذ گام های مؤثر جهت تحکیم بیشتر کفایت و مؤثریت هر سه قوه دولت مبتنی بر مرکزی بودن نظام حکومتی، و حمایت از شگوفائی یک جامعه مدنی پویا به شمول رسانه های آزاد و باز، تقویت میکند.

4. افغانستان بر تعهدش مبنی بر اینکه هر نوع تبعیض و امتیاز بین اتباع افغانستان ممنوع است، و نیز تأمین حقوق و آزادی هایی که قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان برای تمامی افغان ها تضمین کرده است، مجدداً تأکید میکند. افغانستان مطابق با احکام قانون اساسی و مکلفیت های بین المللی خود، نقش ارزنده زنان در جامعه را طوری تأمین و گسترش می دهد که آنها بتوانند از حقوق اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، مدنی و فرهنگی شان کاملاً برخوردار شوند.

بخش سوم: تحکیم امنیت درازمدت:

1. طرفین مجدداً تأکید میدارند که حضور و اجراآت قوای ایالات متحده از سال 2001 (1380 هجری شمسی) بدینسو در افغانستان به هدف شکست دادن القاعده و گروه های وابسته به آن بوده است. طرفین به قربانی های بیشمار و رنج مردم افغانستان در مبارزه علیه تروریزم در طول این سالها، و تهدیدات مداومی را که مانع تحقق آرزوی شان برای رسیدن به صلح، امنیت و رفاه شده است، احترام گذاشته و آنرا درک میکنند. طرفین همچنان از قربانی

هایی که مردم ایالات متحده در این مبارزه متقبل شده اند، قدر دانی بعمل می آورند.

2. به منظور تحکیم امنیت و ثبات درافغانستان، کمک به صلح و ثبات منطقوی و بین المللی، مبارزه با القاعده و وابسته گان اش، و نیز به هدف افزایش توانمندی افغانستان برای دفع تهدیدات علیه حاکمیت ملی، امنیت و تمامیت ارضی افغانستان، طرفین به تلاش های شان جهت تقویت همکاری نزدیک در اتخاذ تدابیر دفاعی و امنیتی طبق فیصله جانبین، همچنان ادامه میدهند.

الف. مکلفیت های طرفین در این موافقتنامه و هرگونه تدابیر بعدی دیگر، بر حاکمیت ملی افغانستان در حدود سرزمین اش و بر حق دفاع مشروع هر یک از طرفین در مطابقت با حقوق بین المللی تأثیر گذار نمیباشد.

ب. طرفین مطابق طرزالعمل های داخلی شان، روی یک "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" مذاکرات را آغاز می نمایند. این مذاکرات بعد از امضای این موافقتنامه همکاری ستراتیژیک آغاز گردیده و در ظرف یک سال نهایی می گردد. این موافقتنامه امنیتی جایگزین *"توافقنامه چگونگی حضور پرسونل امنیتی و ملکی ایالات متحده امریکا در افغانستان به هدف همکاری برای پاسخ به تروریزم، ارائه کمک های بشردوستانه و ملکی، آموزش و تمرینات نظامی و سایر فعالیت های 2003 (مصوب سال 1382)"* و توافقات و تفاهماتی که طرفین بر مغایرت احکام آن با "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" موافقت نمایند، میشود.

ج. اجرای عملیات جاری نظامی بر اساس چارچوب هایی که شامل تفاهم نامه انتقال بازداشت گاه های ایالات متحده (منعقده 2012 "1390") و یادداشت تفاهم افغانی ساختن عملیات خاص (منعقده 2012 " 1391") می شود، الی زمانی ادامه می یابد که این چارچوب ها توسط "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" یا تدابیر دیگر، به موافقه طرفین جای گزین گردند. این مکلفیت، الی نسخ آن، بر وضعیت، تعهدات و تفاهمات شامل چارچوب یاد شده در بالا، تاثیر گذار نمی باشد.

3. ایالات متحده به منظور کمک در ایجاد یک چارچوب دراز مدت همکاری های دوجانبه امنیتی و دفاعی، افغانستان را به عنوان " متحد عمده خارج ناتو" تلقی می نماید.

4. طرفین بر حمایت نیرومند شان از تلاش های افغانستان در راستای صلح و مصالحه تأکید مینمایند.

الف. افراد و گروه هائی می توانند شامل روند صلح و مصالحه گردندکه: بالقاعده قطع رابطه کنند؛ از خشونت دست بردارند؛ و به قانون اساسی افغانستان بشمول ضمانت های آن به حقوق همه زنان و مردان این کشور، احترام بگذارند.

ب. افغانستان تأکید می دارد تا در تمامی اقدامات و تفاهمات دولتی در خصوص صلح و مصالحه، ارزش های مندرج در قانون اساسی افغانستان را رعایت کند.

5. بعد از سال 2014 (1393) ، ایالات متحده سالانه منابع پولی را برای حمایت از آموزش، تجهیز، مشورت و تداوم نیروی های امنیتی افغانستان به منظوری درخواست میکند تا افغانستان بتواند به گونه مستقلانه امنیت خود را تأمین نموده و در مقابل تهدیدات داخلی و خارجی از خود دفاع کند، تا تروریستان هرگز نتوانند باردیگر به خاک افغانستان رخنه کرده و تهدیدی را متوجه افغانستان، منطقه و جهان بسازند.

الف. این حمایت باید شامل موارد آتی گردد: (1) کمک در ایجاد امکانات مناسب با درنظرداشت ماهیت متحول تهدیداتی که از سوی طرفین به عنوان خطر علیه ثبات افغانستان تلقی شوند؛ (2) حمایت از تلاش هایی که موجب دست یابی دولت افغانستان به یک ساختار پایدار امنیتی گردد؛ و (3) تقویه ظرفیت نهادهای امنیتی افغانستان.

ب. "گروپ کاری افغانستان - امریکا درامور دفاع و امنیت" که در چارچوب این موافقتنامه ایجاد میگردد، وظیفه دارد تا سطح تهدیداتی را که متوجه افغانستان و نیز نیازمندی های امنیتی و دفاعی این کشور را ارزیابی نموده و به "کمیسیون دوجانبه" در مورد چگونگی همکاری های آینده سفارشات مشخصی را ارائه نماید.

ج. کمک به نیروهای امنیتی ملی افغانستان باید طوری ارائه گردد که با معیارهای ناتو سازگاری داشته و اصل "قابلیت تعامل پذیری با نیرو های ناتو" را تقویت کند.

د. طرفین همچنان از کشورهای عضو ناتو میخواهند تا با اتخاذ اقدامات عملی برای تطبیق" *اعلامیه همکاری های درازمدت بین ناتو و دولت جمهوری اسلامی افغانستان"* منعقده نومبر سال 2010 (عقرب سال 1389) نشست ناتو در لیسبن، توانائی های امنیتی افغانستان را پس از سال 2014 (1393) تداوم و بهبود بخشند.

6. افغانستان به منظور مبارزه با القاعده و وابستگان آن، آموزش نیروهای امنیتی ملی این کشور، و اجرای سایر مأموریت هایی که برای تحکیم منافع مشترک امنیتی از سوی طرفین تشخیص می گردند، تداوم دسترسی قوای ایالات متحده به تأسیسات افغانستان و استفاده از آن تأسیسات را الی سال 2014 (1393) میسر میسازد و پس از آن طوریکه در "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" مورد توافق واقع شود، عمل خواهد شد.

الف. ایالات متحده بر احترام کامل خویش به حاکمیت ملی و استقلال افغانستان تأکید نموده و تعهدش به چارچوب روند انتقال و تحقق کامل انتقال مسئولیت های امنیتی به افغانستان را مجدداً تصریح میدارد. ایالات متحده یک بار دیگر تأکید میکند که در جستجوی ایجاد تأسیسات دایمی نظامی در افغانستان نبوده و در پی حضوری نیست که تهدیدی را متوجه همسایگان افغانستان بسازد.

ب. ایالات متحده تعهد مینماید که از سرزمین و یا تأسیسات افغانستان به عنوان نقطه آغاز حملات علیه کشورهای دیگر استفاده نمی کند.

ج. چگونگی و گستره حضور و اجراآت قوای ایالات متحده در آینده در افغانستان و وجایب دو کشور در این رابطه باید در "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" مشخص گردند.

7. طرفین تشریک اطلاعات و استخبارات را به هدف مقابله با تهدیدات مشترک، به شمول تروریزم، قاچاق موادمخدر، جرایم سازمان یافته و تطهیر پول، افزایش می دهند.

8. طرفین همچنان بر حمایت شان برای بهبود هماهنگی و همکاری های امنیتی منطقوی تأکید می ورزند. طرفین تصریح میکنند که تولید مواد مخدر، قاچاق و استفاده غیرمجاز از آن تهدید بزرگی را متوجه امنیت و اقتصاد مشروع افغانستان ساخته و همچنان امنیت منطقه و سلامت جهان را به مخاطره می اندازد. هر دو طرف مصمم اند تا برای محو این تهدید، باهم در افغانستان، منطقه و با کشور های همسایه، همکاری نمایند.

9. بادرک اینکه ثبات افغانستان در ترقی و ثبات آسیای جنوبی و آسیای مرکزی نقش دارد، ایالات متحده تأکید میکند که هرگونه تجاوز بیرونی علیه افغانستان را موجب نگرانی شدید خود می پندارد. درصورت وقوع چنین رویدادی، طرفین باید هرچه عاجل در مشورت باهم، پاسخ مناسبی را به شمول اقدامات سیاسی، دیپلوماتیک، اقتصادی و نظامی، به توافق هردوطرف و در مطابقت با احکام قوانین اساسی شان، طرح و تطبیق کنند.

بخش چهارم: تقویت امنیت و همکاری های منطقوی

1. طرفین بر اهمیت روابط دوستانه و مؤثر میان افغانستان و همسایه گانش موافق بوده و تأکید میدارند که این روابط باید بر اساس احترام متقابل، برابری و عدم مداخله در امور یکدیگر استوار باشد. هر دو طرف از تمامی کشورها میخواهند تا به حاکمیت ملی و تمامیت ارضی افغانستان احترام گذاشته و از مداخله در امور داخلی و پروسه های دموکراتیک افغانستان اجتناب ورزند.

2. با درنظرداشت اهمیت همکاری های منطقوی جهت تحکیم امنیت در منطقه، طرفین با کشور های منطقه، سازمان های منطقوی، ملل متحد و سایر نهاد های بین المللی در برابر تهدید های تشخیص شده از سوی طرفین، بشمول شبکه های تروریستی ؛ جرایم سازمان یافته؛ قاچاق مواد مخدر؛ و تطهیر پول همکاری جدی می کنند.

3. طرفین به منظور تقویت ثبات و رفاه منطقوی و احیای نقش تاریخی افغانستان به حیث پل ارتباطی آسیای مرکزی، جنوبی و شرق میانه به گونه آتی همکاری می نمایند:

الف. تقویت بیشتر ابتکارات کنونی و بعدی در منطقه از قبیل موافقتنامه های تجارت و ترانزیت و ایجاد سهولت در تطبیق آنها؛

ب. تقویت همآهنگی و مدیریت سرحدات میان افغانستان و همسایگانش؛

ج. توسعه ارتباطات ترانسپورتی ، ترانزیت و شبکه های انرژی در منطقه از طریق تطبیق پروژه ها بشمول پروژه های زیر بنائی، در سراسر افغانستان؛ و

د. بسیج حمایت بین المللی برای جلب سرمایه گذاری های منطقوی که موجب همگرائی افغانستان با منطقه میگردد.

بخش پنجم: انکشاف اقتصادی و اجتماعی

1. طرفین موافق اند که انکشاف منابع بشری و طبیعی افغانستان برای ثبات منطقوی، رشد اقتصاد پایدار و احیای افغانستان درپی بیش از سه دهه جنگ، حیاتی است و نیز توافق دارند که افغانستان در سال های پس از " انتقال" همچنان نیازمندی های مالی مبرم، خاص و مداوم خواهد داشت که عواید داخلی به تنهائی پاسخگوی آن نمی باشد. در این خصوص، ایالات متحده بر تعهدش در کنفرانس 2011 (1390) بُن مبنی بر اینکه کمک های مالی اش در راستای انکشاف اقتصادی وکمک در رفع کمبود بودجوی افغانستان، در مطابقت با پروسه کابل به هدف حفظ دست آورد های یک دهه گذشته، تامین غیرقابل برگشت روند انتقال و خود کفائی افغانستان به کار رود ، مجدداً تأکید میکند.

2. در بُعد اقتصادی:

الف. طرفین به مساعی خود جهت تحکیم و توسعه اقتصاد بازار و همکاری های دراز مدت به هدف رشد مداوم اقتصادافغانستان در روشنی قانون اساسی و واقعیت های تاریخی و اجتماعی افغانستان، ادامه می دهند.

ب. با توجه به اولویت های افغانستان، ایالات متحده در تقویت بنیاد اقتصادی، حمایت از انکشاف پایدار و

خود کفایی افغانستان خصوصاً در ساحات تولیدات مشروع زراعتی؛ ایجاد زیربنا در بخش های ترانسپورت، تجارت، ترانزیت، آب و انرژی؛ تقویت مدیریت مسوولانه منابع طبیعی؛ و ایجاد نظام نیرومند مالی که برای تداوم سرمایه گذاری خصوصی لازم می باشد، کمک می کند.

ج. به هدف تشویق تجارت و انکشاف سکتور خصوصی، طرفین در استفاده روزافزون از سند موسوم به "سیستم عمومی ترجیحات"، مشترکاً تلاش میکنند. علاوتاً، به منظور تشویق سرمایه گذاری، ایالات متحده مصمم است که اداره سرمایه گذاری های خصوصی در خارج، بانک صادرات و واردات ایالات متحده و اداره تجارت و توسعه ایالات متحده را بسیج نموده تا فعالیت های سکتور خصوصی ایالات متحده در افغانستان را حمایت و تشویق نمایند. افغانستان نیز از طریق نهاد های مربوطه، از توسعه سکتور خصوصی خویش حمایت میکند.

د. طرفین بر آرزوی شان تصریح میدارند که مردم افغانستان باید مستفید شونده اصلی منفعت های منابع طبیعی کشور شان باشند. ایالات متحده از تلاش های افغانستان در جهت مدیریت ثروت منابع طبیعی از طریق ایجاد یک چارچوب پاسخگو، موثر، کارا و شفاف با استفاده از بهترین روش های بین المللی و تقویت این روشها، حمایت میکند.

3. در بُعد اجتماعی: طرفین تلاش های مداوم را مشترکاً جهت کمک به ارتقای ظرفیت بشری افغانستان، با استفاده از اقدامات زیر انجام می دهند:

الف. دسترسی و ارتقای کیفیت تعلیم و تربیه، به شمول تحصیلات عالی و آموزش های مسلکی برای تمامی افغانها در بخش های کلیدی ؛ و

ب. دسترسی به خدمات اساسی صحی و مراقبت های تخصصی (بشمول دستیابی زنان و اطفال به این خدمات)

4. طرفین بر اهمیت حیاتی مبارزه با فساد اداری تأکید مینمایند:

الف. طرفین در برابر تمامی انواع و اشکال فساد اداری قاطعانه مبارزه می کنند؛

ب. طرفین میکانیزم هایی را جهت ارتقای مؤثریت کمک ها ایجاد نموده و با اتخاذ شیوه های بهتر تدارکات، شفافیت و حسابدهی، از فساد اداری جلوگیری می کنند؛

ج. افغانستان نهاد های مبارزه با فساد را تقویت بخشیده و قوانین مربوط را به اساس ضرورت در مطابقت با مکلفیت های ملی و بین المللی اش، بازنگری و تطبیق می کند.

د. افغانستان سیستم مالی خود را با تطبیق سفارشات گروه کاری اجراآت مالی آسیا پسیفیک در خصوص مبارزه با تطهیر پول و تمویل تروریزم، محافظت و تحکیم می بخشد.

5. ایالات متحده و افغانستان به همکاری های شان به منظور انکشاف افغانستان به شمول ارائه کمک سالانه اقتصادی و اجتماعی از جانب ایالات متحده به افغانستان، متناسب با اهمیت استراتیژیک همکاری میان دو کشور، ادامه می دهند.

الف. برای رسیدن به این هدف، ایالات متحده سالانه منابع مالی را جهت ارائه مساعدت اقتصادی و اجتماعی به افغانستان، تقاضا می نماید. ایالات متحده همچنان از تلاش های افغانستان برای جلب و تشویق سرمایه گذاری بین المللی و حمایت از سکتور خصوصی افغانستان که برای تحقق یک افغانستان و منطقه ی امن، مرفه وصلح مند حیاتی است، حمایت میکند.

ب. با تأکید بر تعهداتش در کنفرانس های سال 2010 در کابل و لندن (کنفرانس لندن در سال 1388 و کنفرانس کابل در سال 1389) ، (پس از این کنفرانس ها)، ایالات متحده یکبار دیگر بر تعهد خویش تأکید میکند که حداقل ۵۰ درصد کمک‌های اقتصادی و اجتماعی خود به افغانستان را از طریق میکانیزم های بودجوی حکومت افغانستان به مصرف برساند. طرفین این تعهد را از طریق کمیسیون دوجانبه افغانستان - ایالات متحده که بر اساس این

موافقتنامه تشکیل میگردد، در اوقات معین مورد بازنگری قرار می دهند تا به این ترتیب فیصدی کمک هایی که از طریق میکانیزم های بودیجوی حکومت افغانستان پس از سال ۲۰۱۲ (سال 1391) به مصرف میرسد، افزایش یابد.

ج. ایالات متحده بر تعهد خویش در کنفرانس سال ۲۰۱۰ (سال 1389) کابل مجدداً تاکید میدارد که کمک‌های انکشافی خود به افغانستان را همچنان همسو با برنامه های دارای اولویت ملی، طبق توافق قبلی طرفین، طوری تنظیم نماید که تا ختم سال ۲۰۱۲ (ماه جدی سال1391) هشتاد در صد کمک‌های ایالات متحده در سازگاری با این برنامه ها به مصرف برسد. ایالات متحده موافق است تا آن مقدار از کمک‌های انکشافی اش را که در همنوائی با برنامه‌های دارای اولویت ملی افغانستان به مصرف نمیرسند بگونه شفاف به مصرف رسانده و در مصرف آن با دولت افغانستان مشورت کند.

د. این تعهدات وابسته به اقدام حکومت افغانستان در ایجاد میکانیزم ها و پیشرفت ها در راستای تأمین شفافیت و حسابدهی مالی، افزایش در مصرف بودجه ، بهبود در جمع آوری عواید، تقویت سیستم های مدیریت مالی عامه و سایر اقدامات دوجانبه میگردد که جهت ارزیابی اجراآت و پیشرفت ها بر آن از قبل توافق شده است. این اقدامات همچنان شامل تعهداتی میگرددکه در "کنفرانس ها" روی آن توافق شده اند.

۶. طرفین روابط دیرینه بین مردمان و جوامع مدنی شان را با تلاش های گسترده ، به شمول تدویر برنامه‌ها برای جوانان و زنان، و همکاری بین پوهنتون ها و نهادهای تحصیلات عالی، تقویت می نمایند.

۷. ایالات متحده تبادلات و سایر فعالیت ها، به شمول ارائه فرصت های آموزشی مانند پروگرام فلبرایت و برنامه آموزش مهارت های رهبری برای مهمانان بین‌المللی را توسعه و تقویت می نماید.

۸. طرفین همچنان در حمایت از نهادهای فرهنگی و حفظ میراث فرهنگی افغانستان همکاری می نمایند.

بخش ششم: تقویت نهادها و حکومتداری در افغانستان

۱. طرفین برای بهبود ظرفیت بشری در نهادهای مهم دولت افغانستان همکاری می نمایند. کمک ایالات متحده باید براساس اولویت های حکومت افغانستان و مبتنی بر نیاز هایی باشد که از سوی طرفین مشترکاً شناسائی شده است.

۲. افغانستان امور حکومتداری را با بلند بردن میزان پاسخدهی و شفافیت در نهاد های سه گانه (اجرائیه، مقننه و قضائیه) بهبود می بخشد، تا آنها بتوانند نیازمندی های مدنی و اقتصادی مردم را بهتر مرفوع بدارند. افغانستان همچنان طبق قوانین نافذ خود،کفایت کاری و حسابدهی را در همه سطوح حکومت تقویت نموده و اطمینان حاصل می نماید که این ادارات و نهاد ها براساس طرزالعمل های درست و عادلانه متناسب با معیارهای ملی ارائه حداقل خدمات وکار شان را انجام دهند.

3. ایالات متحده در تقویت ظرفیت، خودکفائی و افزایش مؤثریت نهادهای دولت افغانستان و توانمندی آنها در ارائه خدمات اساسی، از حکومت افغانستان حمایت میکند.

۴. طرفین باهم مشترکاً کار می نمایند تا "ساختار های موازی" به شمول تیم های بازسازی ولایتی و تیم های موسوم به "باثبات سازی ولسوالی ها"، طبق چارچوب پروسه انتقال از میان برداشته شوند.

بخش هفتم: تدابیر و میکانیزم های تطبیق موافقتنامه

۱. طرفین به منظور توسعه همکاری ها و نظارت بر پیشرفت ها در تطبیق این موافقتنامه، یک کمیسیون دوجانبه افغانستان - ایالات متحده و میکانیزم های لازم را ایجاد می کنند.

الف. کمیسیون از جانب وزرای خارجه هر دو کشور و یا نماینده گان شان، ریاست گردیده و جلسات آن هر شش ماه یک بار به صورت دورانی در کابل و واشنگتن دایر می گردد.

- جمع های موجود دوجانبه، مانند جمع مشورتی امنیتی دوجانبه افغانستان- ایالات متحده، باید در چارچوب این ساختار مدغم گردند.

ب. یک کمیته اجراییوی مشترک چگونگی کار گروپ های کاری دایمی کارشناسان را که برای تطبیق این موافقتنامه تشکیل میشوند، رهبری کرده و در مورد به وزرأ گزارش می دهد.

- این گروپ های کاری از جانب وزرای مربوط یا نماینده گان شان، ریاست گردیده و به عنوان مرجعی برای مشورت های منظم میان مقامات ارشد روی مسایل مشترک مورد علاقه مطرح عمل می کند. این مسایل برعلاوه موارد دیگر شامل: تامین امنیت درازمدت، حمایت از توسعه اجتماعی، اقتصادی و روند دیموکراسی، و نیز تقویت نهادهای دولتی و حکومتداری در افغانستان میشوند.

ج. جلسات کمیته مشترک اجراییوی به منظور ارزیابی تهدیدات مشترک و گفتگو روی مسایل منطقوی مورد علاقه نیز به شکل منظم دایر می گردد.

۲. طرفین از طریق کمیسیون دوجانبه، سطح حمایت و کمک ها را مشترکاً تشخیص می نمایند.

3. افغانستان و ایالات متحده میتوانند جهت تطبیق این موافقتنامه، به تدابیر یا توافقات بیشتر درصورتی که لازم و مناسب پنداشته شود، مطابق به قوانین و مقررات مربوطه دو کشور متوسل شوند.

بخش هشتم: احکام نهایی

۱. این موافقتنامه بعد از آن نافذ میگردد که طرفین از مجرای دیپلوماتیک در مورد تکمیل شرایط قانونی داخلی شان که به منظور انفاذ این موافقتنامه الزامی می باشد، به یک دیگر اطلاع بدهند. این موافقتنامه الی ختم سال 2024 میلادی (سال 1403 هجری شمسی) مدار اعتبار است. طرفین میتوانند با موافقت کتبی مشترک، شش ماه قبل از تاریخ انقضاء این موافقتنامه را برای یک دورهٔ دیگر طبق توافق قبلی تمدید نمایند. این موافقتنامه میتواند با موافقت کتبی هردو طرف در هر زمانی تعدیل یا فسخ گردد و هر یک از طرفین میتواند در مورد تصمیم اش برای فسخ این موافقتنامه یادداشت کتبی ارایه نماید، که در

آنصورت این موافقتنامه برای مدت یک سال پس از ارایه این یادداشت اعتبار دارد.

۲. تمامی اقداماتی که طبق مفاد این موافقتنامه اجرا میگردد باید در مطابقت با تعهدات و مکلفیت های بین‌المللی طرفین قرار داشته باشد. هر گونه همکاری طبق احکام این موافقتنامه تابع قوانین و مقررات دو طرف، به شمول قوانین نافذه تخصیص بودجه ، میباشد.

۳. هرگونه منازعات ناشی از تطبیق این موافقتنامه از طریق مشورت های دیپلوماتیک میان طرفین حل و فصل می گردد.

این موافقتنامه از جانب روسای ، جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده آمریکا به تاریخ.دوم. ماه .می. سال 2012 (.۱۳...ماه ثور.سال 1391) در شهرکابل در سه نسخه به زبانهای پشتو، دری و انگلیسی، که هرسه دارای اعتبار مساوی میباشند، امضا گردید.

از جانب دولت ایالات متحده امریکا	**از جانب دولت جمهوری اسلامی افغانستان**

د امریکا د متحده ایالاتو او د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت
ترمنځ د اوږدمهاله ستراتیژیکو همکاریو موافقتنامه
لومړی برخه
سریزه

د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت (وروسته ترد ، افغانستان) او د امریکا د متحده ایالاتو دولت (وروسته ترد ، متحده ایالات) له 2001 م/1380 هـ ش کال را پد خوا، نړیوال امنیت او سولې ته د متوجه تهدیداتو د دفع په منظور او هم د افغانستان له خلکو سره د مرستې لپاره - چې يې امن، دموکراتیکه او سوکاله آینده تامین کړي - په ډېره نزد همکارۍ کې واقع دي چې حاصل يې نن د پایه دار امنیت په مسیر کې د افغانستان واقع کېدل، حکومتداري، اجتماعي او اقتصادي توسعه او د سیمې په سطح جوړوونکې همکاري دي.

دواړه لوري، د 2011 م/1390 هـ ش کال د نومبر د میاشتې د عنعنه يي لويي جرګې د سپارښتنو قدرداني کوي، د سپارښتنو په یوه برخه کې راغلي دي:

"د تیرو لسو کلونو د لاسته راوړنو د حفظ اړتیا ته پر تاکید، د افغانستان اساسي قانون، د ښځو حقوقو او د بیان آزادي ته په احترام او پرمنطقه حاکم وضعیت ته په پاملرنه، د هیواد د سیاسي، اقتصادي او نظامي امنیت د تامین په منظور، د امریکا له متحده ایالاتو سره چې د افغانستان د خلکو او نظام یو ستراتیژیك دوست دی، ستراتیژیکې همکارۍ ضروري ګڼل کیږي. د امریکا له متحده ایالاتو سره د ستراتیژیکو همکاریو د سند لاس لیك زیات اهمیت لري. دا سند به د افغانستان له ملي ګټو سره همآهنګ وي. دا سند به - د ملګرو ملتونو د سازمان له منشور سره سم - افغانستان او امریکا د دوو مستقلو او آزادو هیوادونو په حیث لاسلیک کوي."

پرخپلې دغې ګډې ارادې په تاکید سره چې د یو مستقل، باثباته، د هیواد پر اساسي قانون او مشترکو دموکراتیکو ارزښتونو ولاړ دولت د لرلو په منظور چې د ښځو او نارینه وو د حقوقو او اساسي آزادیو احترام پکې کیږي، د افغانستان د خلکو دهیلو د تحقق لپاره، افغانستان او د امریکا متحده ایالات (تردې وروسته، دواړه لوري) تعهد کوي چې خپله اوږدمهاله ستراتیژیکه همکاري د سولې، امنیت او ملي روغې جوړې د ټینګښت، د دولتي بنسټونو د پیاوړتیا، د افغانستان د اوږدمهاله اقتصادي او اجتماعي توسعې د ملاتړ، د سیمه ییزې همکارۍ په شمول، د علاقې وړ نورو ګډو ساحو کې پیاوړي کړي. په 2010 م کال د کابل او لندن په کنفرانسونو کې (1388هـ ش کال کې د لندن کنفرانس، او 1389 هـ ش کال د کابل کنفرانس) او همدا راز د بن د 2011 م /1390 هـ ش کال په کنفرانسونو کې د خپلو تعهداتو د دوامداره اهمیت

په رعایت سره دواړه لوري د اوږدمهاله ستراتیژیکو همکاریو د پراختیا په منظور، د افغانستان د دولتي موسساتو او د حکومتداری د ظرفیتونو د پیاوړتیا لپاره پر خپله اراده تاکید کوي.

د افغانستان او د امریکا د متحده ایالاتو ترمنځ همکاري د متقابل احترام او ګډو منافعو پر بنسټ او په خاص ډول د سولې د تحقق لپاره د دواړو خواوو د هیلو پر تحقق ولاړه ده. دد همکاریو هدف د یو داسې سیمې د لرلو لپاره د هڅې پیاوړتیا ده چې په هغې کې اقتصادي همګرایی تحقق موندلی وي، د القاعده او له هغې سره د تړلیو ډلو لپاره نور د امن پناهګاه نه وي.

افغانستان او متحده ایالات پرداسې تعهد او باور دا همکاری پرمخ بیایي چې وکولای شي دد همکاری له لیار د افغانستان د خلکو لپاره پرعدالت، سوله او امنیت بنا آینده او هم نور لازم فرصتونه برابر کاندي.

ملي حاکمیت ته درناوی او د دولتونو برابري ددې همکاریو بنیاد جوړوي. د قانون حاکمیت ته احترام او همدارنګه د افغانستان د اساسي قانون او نورو ټولو قوانینو صریح او څرګند رعایت ددې همکاریو بنسټونو ته قوت بخښي. دواړه لوري د افغانستان د ملي حاکمیت، استقلال، ارضي تمامیت او ملي وحدت د خوندي تابه په وړاندې پر خپل پیاوړي تعهد، تاکید کوي.

لوړو یادو شویو مواردو ته په پاملرنه دواړه لوري پر لاند مواردو توافق کوي:

دویمه برخه
د ګډو دموکراتیکو ارزښتونو ساتنه او پیاوړتیا

1. دواړه لوري موافق دي چې د بشري حقوقو اوګډو دموکراتیکو ارزښتونو ساتنه او پیاوړتیا ددوی د اوږدمهاله همکاریو بنیادي پایې جوړ کړ دي.

2. افغانستان، د یو جامع او کثرت ګرا حکومتداری او د آزادو، منصفانه او شفافو انتخاباتو د تدویر لپاره - چې د افغانستان ټول خلك پکې له داخلي او خارجي مداخلي پرته ګډون وکړي - متعهد دی او پد برخه کې د خپل اساسي قانون د بنیادي او محوري اصولو پر اهمیت تاکید کوي. د بن د 2011 م/1390 هـ ش کال د کنفرانس د تعهداتو په درك سره یو ځل بیا څرګندوي چې افغانستان باید د انتخاباتو پروسه تقویه او ښه کړي.

3. افغانستان د بشري او سیاسي حقوقو د حمایت په برخه کې د سیاسي او مدني حقوقو د نړیوال میثاق په شمول د خپل اساسي قانون مطابق پر خپلو ژمنو او هم پر خپلو بین المللي مکلفیتونو یوځل بیا تاکید کوي. پد خصوص کې افغانستان د متمرکز حکومتي نظام پربنسټ د دولت د در ګونو قواوو د کفایت او موثریت د لا ټینګښت په منظور، د دموکراتیکو بنسټونو او پروسو د تمامیت او ظرفیت لپاره

موثرگامونه پرمخ اخلي. د آزادو رسنيو په شمول د يو خوخنده او فعالي مدني ټولنې غوړيدا، تقويه کوي.

4. افغانستان، د ټولو هغو آزاديو او حقوقو د تامين لپاره چې اساسي قانون او نورو قوانينو يې تضمين کړي دي او هم دد اصل پر تحقق چې د افغانستان د اتباعو ترمنځ هر ډول تبعيض او امتياز منع دی پرخپلو تعهداتو يو ځل بيا تاکيد کوي. افغانستان به د اساسي قانون له احکامو او خپلو نړيوالو مکلفيتونو سره سم، په ټولنه کې د ښځو ارزښتمن نقش په داسې ډول تامين او پراخ کړي څو دوی وکولای شي له خپلو اقتصادي، اجتماعي، اساسي، مدني او فرهنگي حقوقو برخورداره شي.

دريېمه برخه
د اوږدمهاله امنيت تحکيم

1. دواړه لوري يو ځل بيا تاکيد کوي چې له 2001 م/1380 هـ ش کال را په د خوا په افغانستان کې د امريکا د متحده ايالاتو د قواوو حضور او اجراآت د القاعده او له د ډلې سره د ترليو ډلو د ماتې لپاره وو. دواړه لوري ددغو کلونو په اوږدو کې له تروريزم سره په مبارزه کې د افغانستان د خلکو بې شماره قربانيو او رنځ ته درناوی کوي او هم هغه پرله پسې تهديدونه چې سولې، امنيت او سوکالۍ ته د رسيدو لپاره ددوی د هيلو د تحقق مانع وو (دواړو لوريو) ته د درك وړ دي. دواړه لوري همدارنگه پد مبارزه کې د امريکا د متحده ايالاتو د قربانيو قدرداني کوي.

2. په افغانستان کې د امنيت او ثبات د ټينګښت، د سيمه ييز او نړيوال ثبات سره د مرستې، له القاعده او ور پورې ترليو ډلو سره د مبارز په منظور او هم د افغانستان د ملي حاکميت، امنيت او ارضي تماميت په وړاند د موجودو تهديداتو د دفع لپاره د افغانستان د توان د زياتولو په منظور ـ د جانبينو د پريکړ له مخې ـ د دفاعي او امنيتي تدابيرو له لار دواړه لوري خپلو هڅو ته همدا شان دوام ورکوي.

الف: په د موافقتنامه کې د دواړو لوريو مکلفيتونه او نور هر ډول وروستي تدابير، د افغانستان د خاور دننه پر ملي حاکميت اثر نه لري او هم د بين المللي حقوقو مطابق له دواړو لوريو د مشروع دفاع حق نه اغيزمنوي.

ب: دواړه لوري له خپلو داخلي طرزالعملونو سره سم پريو "دوه جانبه امنيتي موافقتنامې" مذاکرات پيلوي. دا مذاکرات د ستراتيژيکو همکاريو ددغې موافقتنامې له لاس ليك وروسته پيلېږي او هدف دادی چې په يو کال دننه بشپړ شي. دا امنيتي موافقتنامه به په افغانستان کې د متحده ايالاتو د امنيتي پرسونل ـ چې له تروريزم سره د مبارز ، د ملکي او بشردوستانه مرستو او د نظامي تمريناتو او تعليم او نورو فعاليتونو په منظور راغلي دي- د حضور د څرنگوالي د 2003 م کال

(1382 هـ ش کال) موافقتنامې او هم د نورو هغو توافقاتو او تفاهماتو ځای ونیسي چې دواړه لوري يې د دوه جانبه امنيتي موافقتنامې د احکامو مغاير وبولي.

ج: روان نظامي عمليات به په موجودو عملياتي چوکاټونو کې چې د (2012م/1390هـ ش کال) د امريکا د متحده ایالاتو د توقيفخانو د انتقال او د (2012م/1391 هـ ش کال) د ځانګړو عملياتو د افغاني کولو تفاهمنامې يې برخه بلل کيږي دوام مومي، ترهغه وخته چې دغه چوکاټونه د "دوه جانبه امنيتي موافقتنامې" او يا نورو تدابيرو له ليار ـ د دواړو لوريو په موافقه ـ دهغو ځای ونيسي. دا مکلفيت ـ ځنګه چې دمخه ووېل شول- دهغه تر الغا پورې په پورته ياد شوي چوکاټ کې د دواړو خواوو پر تعهداتو او تفاهماتو اغيز نه ښندي.

3. د امنيتي او دفاعي اوږدمهاله متقابلو همکاريو د يو چوکاټ د ايجاد په منظور، متحده ايالات، افغانستان "له ناتو د باندې د خپل يو عمده متحد" په توګه ګڼي.

4. دواړه لوري، د سولې او مصالحې په لاره کې د افغانستان له هڅو پر پياوړې ملاتړ تاکيد کوي.

الف: هغه افراد او ډلې کولای شي د سولې او مصالحې روان جريان ته ور داخل شي چې له القاعده سره خپله رابطه پرې کړي؛ له خشونته لاس واخلي، د افغانستان اساسي قانون ته او هم د ټولو ښځو او نارينه وو حقوقو ته د اساسي قانون د ضمانتونو پر بنسټ، احترام وکړي.

ب: افغانستان تاکيد کوي چې د سولې او مصالحې د تحقق لپاره په ټولو دولتي تفاهماتو او اقداماتو کې د افغانستان په اساسي قانون کې مندرج ارزښتونه رعايت کړي.

5. تر 2014 م/1393هـ ش کال وروسته، متحده ايالات د افغانستان د امنيتي قواوو د تعليم، تجهيز، مشورت او تداوم په منظور هرکال د پولي منابعو غوښتنه پدې منظور کوي څو افغانستان وکولای شي په مستقلانه ډول د داخلي او خارجي تهديداتوپه وړاندې خپله دفاع وکړي، خپل امنيت تامين کاندي او ترووريستان بيا و نه کولای شي چې د افغانستان خاورې ته رخنه وکړي او پدې توګه افغانستان، سيمې او نړۍ ته تهديد متوجه کړي.

الف: دا حمايت لاندې موارد را چاپيروي:

(1) د تهديداتو، تغيير منونکې ماهيت ته په پاملرنه، د هغو تهديداتو لپاره د مناسبو امکاناتو برابرول چې يې دواړه لوري دافغانستان د ثبات په وړاندې خطر وګڼي.

(2) له هغو هڅو ملاتړ چې په نتيجه کې يې افغانستان د يو ټلپاتې امنيتي جوړښت خاوند شي.

(3) د افغانستان د امنيتي بنسټونو د ظرفيت تقويه.

ب: دد موافقتنامې پر بنسټ " د دفاع او امنيت په چارو کې د افغانستان او امريکا کاري ګروپ" ايجادېږي. دا ګروپ وظيفه لري چې افغانستان ته د متوجه تهديداتو سطح او هم دد هيواد دفاعي او امنيتي اړتياو ارزيابي کړي او د آينده همکاريو د څرنګوالي په برخه کې دوه جانبه کميسيون ته مشخصې سپارښتنې وړاندې کړي.

ج: د افغانستان ملي امنيتي قواوو ته مرستې بايد په داسې ډول وړاندې شي چې د ناټو له معيارونو سره سازګاري ولري او د ناټو له قواوو سره د تعامل پذيرۍ، اصل پياوړی کړي.

د: دواړه لورې په همدې ډول د ناټو له غړيو هيوادونو څخه غواړي چې "له ناټو سره د افغانستان د اسلامي جمهوريت د اوږدمهاله همکاريو اعلاميې"د 2010 م/1389 هـ ش کال نومبر، لزبن د تطبيق لپاره عملي اقدامات وشي او تر 2014 م/1393هـ ش کال وروسته د افغانستان امنيتي وړتياو دوامداره او ښې کړي.

6. له القاعده او ورسره تړليو ډلو سره د مبارزې، د افغانستان د ملي امنيتي قواوو د روزنې او نورو ماموريتونو - چې يې دګډو امنيتي ګټو د تحکيم لپاره دواړه لورې مشخصوي- د اجراء په منظور، افغانستان د متحده ايالاتو قواوو ته تر 2014 م/1393هـ ش کال پورې د دوامدار استفادې زمينه برابروي او هم وروسته تردې نيټې - څنګه چې به په "دوه جانبه امنيتي موافقتنامه" کې پرې موافقه کيږي- په هماغه ډول عمل پرې وشي.

الف: متحده ايالات، د افغانستان ملي حاکميت او استقلال ته پر خپل بشپړ احترام تاکيد کوي. د انتقال د جريان چوکاټ او افغانستان ته د بشپړ امنيتي مسووليت د انتقال تحقق ته خپل تعهد يو ځل بيا څرګندوي. متحده ايالات بيا هم تاکيد کوي چې په افغانستان کې د دايمي تاسيساتو د ايجاد په لټه کې نه دي او نه هم د داسې حضور په هڅه کې دي چې د افغانستان ګاونډيانو ته تهديد متوجه کاندي.

ب: متحده ايالات ژمنه کوي چې د افغانستان له خاورې او يا تاسيساتو د نورو هيوادونو په وړاندې د بريدونو د پيل د نقطې په توګه استفاده نه کوي.

ج: په افغانستان کې د متحده ايالاتو د قواوو آينده څرنګوالی، حدود او په دې رابطه د دواړو هيوادونو و جايب به په "دوه جانبه امنيتي موافقتنامه" کې مشخص شي.

7. د تروريـزم، د مخـدره مـوادو د قاچـاق، سـازمان يافتـه جرايمـو او د پيسـو د سـپينولو پـه شـمول، لـه ګـډو تهديـداتو سـره د مقـابلې پـه منظـور بـه دواړه لورې خپل اطلاعات او استخبارات سره شريکوي.

8. دواړه لوري، د سيمه ييزو امنيتي همآهنګيو او همکاريو پر بهبود تاکيد کوي او څرګندوي چې د مخدره موادو توليد، قاچاق او له دغو توکو غير مجاز استفاد د افغانستان امنيت او اقتصاد ته ستر تهديد متوجه کړی او همدا راز يې د سيمې امنيت او د نړۍ سلامت له خطر سره مخامخ کړی دی. دواړه لوري مصمم دي چې ددغه تهديد د محو لپاره په افغانستان او سيمه کې او هم له ګاونډيو هيوادونو سره همکاري وکړي.

9. په پوهه چې د افغانستان ثبات د جنوبي آسيا او مرکزي آسيا د ثبات او ترقي لپاره مهم دی، متحده ايالات تاکيد کوي چې په افغانستان باند هر دول تجاوز د خپلې شديد انديښنې باعث بولي.

ددغسې يو پيښې د وقوع په صورت کې به دواړه لوري په عاجل ډول يو له بل سره په مشوره کې د سياسي، ديپلوماتيکو، اقتصادي او نظامي اقداماتو په شمول - د دواړو لوريو په توافق او د دواړو هيوادونو د اساسي قوانينو د احکامو مطابق - پيښې ته مناسب ځواب طرح او تطبيق کړي.

څلورمه برخه
سيمه ييزې همکارۍ او د امنيت پياوړتيا

1. دواړه لوري، له افغانستان سره د ګاونډيانو د موثرو او دوستانه روابطو پر اهميت موافق دي او تاکيد کوي چې دا روابط بايد د متقابل احترام او يو د بل په چارو کې د نه مداخلې پر بنسټ ولاړ وي. دواړه لوري له ټولو هيوادونو څخه غواړي چې د افغانستان ملي حاکميت او ځمکنې بشپړتيا ته احترام ولري. د افغانستان په داخلي چارو او دموکراتيکو پروسو کې له مداخلې اجتناب وکړي.

2. د سيمه ييزو همکاريو اهميت ته په پاملرنه، په سيمه کې د امنيت د ټينګښت لپاره، دواړه لوري د سيمې له هيوادونو، سيمه ييزو سازمانونو، ملګرو ملتونو او نورو بين المللي بنسټونو سره، د تروريستي شبکو، سازمان يافته جرايمو، د مخدره موادو د قاچاق او د پيسو د سپينولو په شمول، له دواړو لوريو د تشخيص شويو تهديدونو په وړاند جدي همکاري کوي.

3. دواړه لوري د سيمه ييز ثبات او سوکالی په منظور، د مرکزي او جنوبي آسيا او منځني ختيز ترمنځ د ارتباطي پله په توګه د افغانستان د تاريخي نقش د احيا لپاره په لاند توګه همکاري کوي:

الف: په سيمه کې د اوسنيو او وروستيو ابتکاراتو لازيات تشويق، لکه: د تجارت او ترانزيت موافقتنامي او په تطبيق کې يې سهولت ايجادول.

ب: د افغانستان او ګاونډيانو ترمنځ د سرحداتو د همآهنګی او مديريت تقويه.

ج: پـه ټـول افغانسـتان کـې د زیربنـایي پـروژو د تطبیـق پـه شـمول، پـه سـیمه کـې د پـروژو د تطبیـق لـه لارې د ترانسـپورت، ارتباطـاتو، ترانزیـت او د انرژۍ د شبکو پراختیا.

د: د سـیمه ییـزې پانګـه اچـونې د هڅـونې لپـاره د نړیـوال حمایـت جلبـول چـې له سیمې سره د افغانستان د همګرایی سبب کیږي.

پنځمه برخه
اقتصادي او اجتماعي انکشاف

1. دواړه لوري موافق دي چې د افغانستان د بشري او طبیعي منـابعو انکشـاف د سیمه ییز ثبات او د پایـه دارې اقتصـادي ودې او تـر دې لسیزو جنګ وروسـته د افغانسـتان د احیـا لپـاره حیـاتي ارزښـت لـري او هـم دواړه لـوري توافـق لـري چـې افغانسـتان بـه تـر انتقـال وروسـته کلونـو کـې هـم مـبرمې، مـداومې او خاصـې مـالي ارتیـاوې ولـري چـې یـوازې داخلـي عوایـد ورتـه بسـنه نـه کـوي. متحـده ایـالات پـدې خصوص کې د بن د 2011م/ 1390 هـ ش کال په کنفرانس کې پر خپل هغه تعهد یو ځل بیا تاکید کوي چې یې د کابل لـه پروسې سره په مطابقت کې، د ا قتصادي انکشـاف او د بودجـوي کمبـود د پـوره کولـو او د تیـرې لسیزې د لاسـته راوړنـو د حفظ، د انتقال د په شا نه تلونکي جریـان د تـامین او د افغانسـتان د خودکفاکیدو پـه منظور کړی دی.

2. په اقتصادي بعد کې:

الـف: د افغانسـتان د اساسـي قـانون او د هیـواد د اجتمـاعي او تـاریخي واقعیتونـو پـه رڼـا کـې د بـازار اقتصـاد او د اوږدمهالـه همکـاریو د توسـعي او تحکیم لپاره، دواړه لوري خپلو هڅو ته دوام ورکوي.

ب: د افغانستان لومړیتوبونو ته په توجه سره، متحده ایالات د اقتصادي بنسټونو د پیاوړتیا، د افغانسـتان لـه پایه دار انکشـاف او خودکفـایي ملاتـر، پـه خـاص ډول د مشروعو زراعتي تولیداتو په ساحه کې؛ د ترانسپورټ، تجارت، ترانزیت، اوبـو او انرژۍ په برخو کې د زیربناوو ایجاد او د طبیعي منابعو د مسوولانه مدیریت تقویه او د یو داسې پیاوړي مالي نظام لـه ایجاد سره - چـې د خصوصي پانګـه اچونې د تداوم لپاره لازم وي- مرسته کوي.

ج: د خصوصـي سـکتور او تجـارت د انکشـاف او تشـویق پـه منظـور دواړه لـوري" د ترجیحـاتو عمـومي سیسـتم" پـه نامـه سـند څخـه د زیاتیـدونکې استفادې لپـاره ګـډه هڅـه کـوي. سربیره پـردې د سرمایه ګذارۍ د تشویق پـه منظـور متحـده ایـالات تصـمیم لـري چـې پـه خـارج کـې د خصوصـي پانګـه اچـونې اداره، د متحـده ایـالاتو د وارداتـو او صـادراتو بانـک او هـم د متحـده ایـالاتو د توسـعي او تجـارت اداره و هڅـوی څـو پـه افغانسـتان کـې د متحـده

ايـالاتو د خصوصـي سـكتور فعاليتونـه حمايـت او تشـويق كـړي او افغانسـتان هـم د خپلـو مربوطـو نهـادونو لـه لار د خپـل خصوصـي سـكتور د پراختيـا ملاتړ كوي.

د: دواړه لوري څرګندوي چې د افغانستان خلك بايد د خپل هيواد د طبيعي زيرمو له ګټو مستفيد شي. متحده ايالات د طبيعي زيرمو د ثروت د مديريت په برخه كې، لـه بهترينو نړيوالـو روشونو څخـه پـه استفاده د يوه موثر، جوابده، كـار آمـد او شفاف چوكاټ د جوړولو لپاره د افغانستان د هڅو ملاتړ كوي.

3. په اجتماعي بعد كې:

دواړه لوري، د افغانستان د بشري ظرفيتونو لـه ارتقا سره د مرستې پـه خـاطر لـه لاندنيو اقداماتو څخه په استفاده، په مداوم ډول ګډو هڅو ته دوام وركوي.

الف: په كليدي برخو كې د عالي تحصيلاتو او مسلكي زده كړو پـه شمول، ښوونې او روزنې ته د ټولو افغانانو لاس رسي او د زده كړو د كيفيت ارتقا.

ب: اساسي صحي خدماتو تـه لاس رسی او تخصصي مراقبت (دغو خدماتو تـه د ښځو او كوچنيانو د لاس رسي په شمول).

4. دواړه لوري، له اداري فساد سره د مبارز پر حياتي اهميت تاكيد كوي:

الـف: دواړه لـوري، د اداري فسـاد د ټولـو انواعـو او اشـكالو پـه وړانـد قاطعانـه مبارزه كوي؛

ب: دواړه لـــوري، د مرســـتو د موثريـــت د لوړيـــدو لپـــاره ميكانيزمونـــه ايجـادوي، د تـداركاتو شـفافيت او د حسـاب وركولـو د يـو بهتـر طريقـې پـه رواجولو سره د اداري فساد مخنيوی كوي.

ج: افغانسـتان، لـه فسـاد سـره د مبـارز بنسـتونه تقويـه كـوي لـه ملـي او بـين المللـي مكلفيتونـو سـره پـه مطابقـت كـې د ضـرورت لـه مخـې پـه مربوطـه قوانينو باند له سره كتنه كوي او هغه تطبيقوي.

د: افغانستان، د پيسو د سپينولو او د تروريزم د تمويل په برخه كې د آسيا پسفيك د مـالي اجراآتـو د كـاري ډلـې د سپارښـتنو د تطبيـق لـه لار خپـل مـالي سيسـتم محافظه او تحكيموي.

5. د افغانستان دانكشاف په منظور به د متحده ايالاتو له خوا افغانسـتان تـه د كلنيو اقتصادي او اجتماعي مرستو په شمول، متحده ايالات او افغانستان خپلو همكاريو ته د دواړو هيوادونو د ستراتيژيكو همكاريو له اهميت سره متناسب دوام وركوي.

الف: دغه هدف ته د رسيدو په منظور متحده ايالات، هر كـال لـه افغانسـتان سره د اقتصادي او اجتمـاعي مسـاعدت پـه خـاطر د مـالي منـابعو غوښـتنه كـوي. همدا راز

متحده ایالات د بین المللي سرمایه گذارۍ د جلب او تشویق او د خصوصي سکتور د حمایت په برخو کې د افغانستان له هڅو ملاتړ کوي، ځکه دا هڅې د یو سوکاله افغانستان او دیو مرفه منطقي لپاره حیاتي دي.

ب: د 2010م کال د کابل او لندن په کنفرانسونوکي (1388 هـ ش کال کې د لندن کنفرانس او1389 هـ ش کال د کابل کنفرانس) ، (وروسته ترد "کنفرانسونه") کې پر خپلو تعهداتو په تاکید سره ، متحده ایالات یو ځل بیا تاکید کوي چې له افغانستان سره د خپلو اقتصادي او اجتماعي مرستو لږ تر لږه 50 په سلو کې د افغانستان د حکومت د بودجوي میکانیزمونو له لار مصرف کړي. دواړه لوري پر دغه تعهد، د افغانستان او متحده ایالاتو د دوه جانبه کمیسیون - چې دد موافقتنامې پر اساس جوړیږي- له لار په تاکلو وختونو کې بیا کتنه کوي، څو پد ترتیب دهغو مرستو په فیصدي کې چې د افغانستان د حکومت د بودجوي میکانیزمونو له لار د ۲۰۱۲ م/ 1391هـ ش کال وروسته مصرفیږي زیاتوالی راشي.

ج: متحده ایالات، د 2010 م/1389 هـ ش کال د کابل په کنفرانس کې پر خپله کړ ژمنه یو ځل بیا تاکید کوي چې افغانستان ته خپلې مرستې د دواړو لوریو له توافق سره سم داسې تنظیم کړي چې د ملي لومړیتوبونو لرونکیو برنامو کې مصرف شي او د 2012 م/1391هـ ش کال د جدي ترپایه د متحده ایالاتو 80 په سلو کې مرستې له پورته یادو شویو ملي برنامو سره په سازګارۍ کې مصرف شي. متحده ایالات موافقه لري چې دخپلو انکشافي مرستو هغه مقدار چې د افغانستان د ملي لومړیتوبونو لرونکو برنامو کې نه مصرفیږي په شفاف أول مصرف کړي او په مصرف کې یې د افغانستان له دولت سره مشوره وکړي.

د: دغه تعهدات د افغانستان د حکومت په اقدام پور اړه لري. د میکانیزمونو ایجاد، د شفافیت تامین، حساب ورکول، د بودجې په مصرف کې زیاتون، د عوایدو په ټولولو کې بهبود، د عامه مالي مدیریت د سیستمونو تقویه او نور دوه جانبه اقدامات چې د اجراآتو او پرمختګونو د ارزیابۍ لپاره پر دمخه توافق شوی دی. دا اقدامات همدارنګه هغه تعهدات را چاپیروي چې په "کنفرانسونو" کې پر توافق شوی دی.

6. دواړه لوري په پراخو هڅو د خوانانو او ښځو د برنامو په شمول، دخپلو خلکو او مدني ټولنې ترمنځ لرغوني روابط، د پوهنتونونو او عالي تحصیلاتو د موسسو ترمنځ همکارۍ، پیاوړ کوي.

7. متحده ایالات، اکادمیک تګ راتګ او مربوط فعالیتونه، د زده کړو د فرصتونو د ارائې په شمول، لکه د فولبرایت پروګرام او د بین المللي لیدنو-کتنو د پروګرام لپاره، د رهبرۍ د مهارتونو د زده کړ برنامه، پیاوړ او پراخوي.

8. دواړه لوري، همدارنګه له فرهنګي نهادونو د ملاتړ په برخه کې او هم د افغان فرهنګي میراثونو د ساتنې لپاره، همکاري کوي.

شپږمه برخه
په افغانستان کې د حکومتدارۍ د بنسټونو پیاوړتیا

1. دواړه لوري، د افغانستان د دولت د مهمو دولتي بنسټونو د بشري ظرفیت د ښه والي لپاره همکاري‌کوي. د متحده ایالاتو مرستې باید دافغانستان د حکومت د لومړیتوبونو پر اساس او دهغو اړتیاوو پر بناوې چې دواړو لوریو په ګډه په نخښه کړ دي.

2. افغانستان ، ددولت په دریو ګونو قواوو (اجرائیه، مقننه او قضائیه) کې د شفافیت او جوابدهۍ د میزان په لوړولو سره د حکومتدارۍ چار ښې کوي، څو دوی وکولای شي دخلکو مدني او اقتصادي اړتیاو په ښه ډول مرفوع کاندي.

افغانستان همدارنګه، له نافذه قوانینو سره سم د هیواد په مختلفو حکومتي سطوحو کې کاري کفایت او حساب ورکول پیاوړي کوي او دا ډاډ حاصلوي چې دا ادار او نهادونه د یو سم او عادلانه طرزالعمل پر اساس او له ملي معیارونو سره موازي، حد اقل خدمات او خپل کار سرته رسوي.

3. متحده ایالات، د ظرفیت د تقویې، خودکفایي او د اساسي خدماتو په ارائه کې د افغانستان د دولت د نهادونو د موثریت د زیاتوالي او او پیاوړتیا په هڅو کې، د افغانستان د حکومت ملاتړ کوي.

4. دواړه لوري په ګډه کار کوي څو"موازي جوړښتونه" د ولایتي بازسازۍ او "د ولسوالیو د با ثبات سازۍ" ټیمونه د انتقال د پروسې له چوکاټ بندۍ سره سم له منځه ولاړ شي.

اوومه برخه
د موافقتنامې د تطبیق تدابیر او میکانیزم

1. دواړه لوري، دد موافقتنامې د تطبیق، د همکاریو د پراختیا او له پرمختیاوڅخه د نظارت په منظور دافغانستان او متحده ایالاتو یو دوه جانبه کمیسیون او نور لازم میکانیزمونه ایجادوي.

الف: د کمیسیون ریاست د دواړو هیوادونو خارجه وزیران او یا دهغوی نماینده ګان کوي او غونډ یې په شپږو میاشتو کې یو ځل په دوراني ډول په کابل او واشنګټن کې دایرېږي.

- نور دوه جانبه ټولنې، لکه د افغانستان او متحده ایالاتو دوه جانبه امنیتي مشورتي مجمع باید دد جوړښت په ادانه کې مدغم شي.

ب: یوه ګډه اجرائیوي کمیټه، د کارپوهانو د دایمي کاري ګروپونو - چې دد موافقتنامي د تطبیق لپاره جوړیږي- د کار څرنګوالی رهبري کوي او په د برخه کې وزیرانو ته ګزارش ورکوي.

- دد کاري ګروپونو ریاست هم مربوطه وزیران یا دهغوی نماینده ګان کوي او د لوړو مقاماتو ترمنځ د منظمو مشورو د یو مرجع په توګه د علاقې وړ مشترک مسایل مطرح او عمل پر کوي. دا مسایل له خینو نورو مواردو سربیره: د اوږدمهاله امنیت تامین، له اقتصادي، اجتماعي توسعي او د دموکراسی له جریانه حمایت او هم په افغانستان کې د دولتي موسساتو او حکومتداری د بنسټونو پیاوړتیا را چاپیروي.

ج: د ګډ اجرائیوي کمیټي غونډ ، د ګډو تهدیداتو د ارزیابی او د علاقې وړ سیمه ییزو مسایلو په باب د خبرو په منظور په منظم ډول جوړیږي.

2. دواړه لوري، د دوه جانبه کمیسیون له لار ، د ملاتړ او مرستو سطح په ګډه تشخیصوي.

3. افغانستان او متحده ایالات کولای شي چې دد موافقتنامي د تطبیق لپاره - که چیر لازم او مناسب وګڼل شي- د دواړو هیوادونو له مربوطه قوانینو او مقرراتو سره سم، نورو زیاتو تدابیرو یا توافقاتو ته مخه کړي.

اتمه برخه
وروستي احکام

1. دا موافقتنامه هغه وخت نافذیږي چې دواړه لوري له دیپلوماتیکو مجاریو یو بل ته د موافقتنامي د خپلو داخلی قانوني شرایطوسره سم - چې د انفاذ لپاره یې الزامي دي- د تکمیل خبر ورکړي. دا موافقتنامه د 2024م /1403 هـ ش کال ترپایه اعتبار لري. دواړه لوري کولای شي د موافقتنامي د اعتبار د موده تر انقضاء شپږ میاشتي دمخه د ګډ کتبي موافقي له لیار دا موافقتنامه - د پخواني توافق سره سم- د یو بلي دور لپاره تمدید کړي. د دواړو لوریو د کتبي موافقت له مخې کیدای شي دا موافقتنامه هرکله او هر زمان تعدیل او یا فسخ شي. له دواړو لوریو څخه هر یو کولای شي د موافقتنامي د فسخ لپاره کتبي یادداشت ارائه کړي، په هغه صورت کې دا موافقتنامه د یادداشت د ارائي له نیټي وروسته یو کال نور اعتبار لري.

2. ټول هغه اقدامات چې دد موافقتنامي له موادو سره سم اجراء کیږي باید د دواړو لوریو له بین المللي تعهداتو او مکلفیتونو سره مطابقت ولري. دد موافقتنامي له احکامو سره سم هر ډول همکاری - د بودجې د تخصیص د نافذه قوانینو په شمول- د دواړو خواوو د قوانینو او مقرراتو تابع کیږي.

3. دد موافقتنامې له تطبیقه راولاړ شوي هر ډول منازعات، د دوارو لوریو ترمنځ د ډپلوماتیکو مشورو له لار حل و فصل کېږي.

دا موافقتنامه د افغانستان داسلامي جمهوریت او د امریکا د متحده ایالاتو د جمهورو رئیسانو له خوا د 1391 هـ ش/ 2012 م کال د مې میاشتې په نیته، ۲ د کابل په ښار کې په دریوو نسخو کې په پښتو، دري او انګلیسي ژبو لاس لیك شوه، درې واړه نسخې مساوي اعتبار لري.

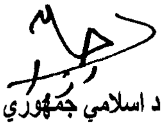

د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت له خوا

د امریکا د متحده ایالاتو د دولت له خوا